

DAN BROWN

Dan Brown

Mật Mã Da Vinci

Dịch Giả: Đỗ Thu Hà

Hiệu Đính: Dương Tường

Lời Mở Đầu: Những Việc Có Thật

Tu viện Sion (1)- một hội kín ở châu Âu được thành lập năm 1099 - là một tổ chức có thật.

Năm 1975, Thư viện Quốc gia Pháp ở Paris phát hiện thấy những văn bản trên giấy da, được gọi là Les Dossiers Secrets (Hồ sơ bí mật) xác nhận một số thành viên của Tu viện Sion, trong đó có Ngài Isaac Newton, Botticelli, Victor Hugo và Leonardo da Vinci.

Giám mục đoàn Vatican, được gọi là Opus Dei (Tác phẩm của Thượng Đế), là một giáo phái Thiên Chúa sùng tín sâu sắc và đã là một đề tài tranh cãi gần đây do những tin về việc tẩy não, cưỡng bách và một tục lệ gọi là "hành xác". Opus Dei vừa hoàn thành xây dựng một tổng hành dinh trị giá 47 triệu đô la ở số 243 Đại lộ Lexington, New York.

Mọi sự mô tả các tác phẩm nghệ thuật, kiến trúc, tài liệu và lễ thức bí mật trong tiểu thuyết này đều xác thực.

Mở đầu

Bảo tàng Louvre

10g 46' tối

Jacques Saunière, người phụ trách nổi tiếng của Bảo tàng Louvre, loạng choạng qua cửa tò vò có mái vòm trong Hành Lang Lớn của Bảo tàng. Ông lao tới bức tranh gần nhất ông có thể nhìn thấy, một bức Caravaggio. Năm lấy vành khung dát vàng, ông già bảy mươi sáu tuổi nhấc bức kiệt tác kéo về phía mình cho đến khi nó bật tung khỏi tường, và Saunière ngã ngất người dưới tầm toan.

Như ông đã tính trước, một cánh cổng sắt đỏ đánh rầm ngay gần đó, chặn lối vào dãy hành lang. Sàn gỗ rung lên. Đẳng xa, chuông báo động bắt đầu ré lên.

Ông phụ trách bảo tàng nằm yên một lúc, thở hổn hển, nhận định tình hình. Mình vẫn còn sống. Ông trườn ra từ phía dưới bức tranh và nhìn trần trần vào khoảng trống hoác xem có nơi nào ẩn trốn được.

Một giọng nói cất lên, gần đến ớn lạnh: "Không được động đây".

Trong tư thế bò, ông phụ trách bảo tàng sững người, từ từ quay đầu lại.

Chỉ cách ông khoảng năm mét, bên ngoài cánh cổng chặn lối, cái bóng khổng lồ của kẻ tấn công chăm chăm

nhìn qua song sắt. Hấn to cao, nước da trắng trợt như ma và mái tóc bạch kim thưa. Tròng mắt hồng với đồng tử đỏ sậm. Gã bạch tạng rút từ áo khoác ra một khẩu súng lục và chĩa nòng súng qua chấn song thẳng vào ông phụ trách bảo tàng: "Đáng lẽ vừa nãy, ông không nên chạy". Giọng hấn không dễ gì xác định được là người vùng nào: "Giờ thì nói cho tôi biết nó ở đâu".

"Tôi đã nói với ông rồi", ông phụ trách bảo tàng lắp bắp, quỳ chơ vơ trên sàn Hành Lang Lớn. "Tôi không biết ông nói về chuyện gì nữa".

"Ông nói dối?". Hấn nhìn ông chằm chằm, bất động hoàn toàn trừ tia sáng lóe lên trong đôi mắt ma quỷ. "Ông và các đạo hữu của ông sở hữu thứ gì đó không phải của mình".

Ông phụ trách bảo tàng cảm thấy sợ thót người. Làm sao hấn có thể biết điều này?

"Tôi nay! Châu sẽ về Hợp Phố. Nói tôi biết nó được giấu ở đâu thì ông sẽ sống". Hấn chĩa súng vào đầu ông.

"Đó có phải là một bí mật bõ cho ông chết vì nó không?".

Saunière nghệt thờ.

Hấn nghiêng đầu, nhắm qua nòng súng.

Saunière giơ tay lên che chắn: "Khoan đã". Ông nói chậm rãi. "Tôi sẽ nói cho ông những gì ông cần biết".

Người phụ trách bảo tàng nói những lời tiếp theo một cách cẩn trọng. Điều ông nói là một lời nói dối mà ông đã ôn tập nhiều lần và lần nào ông cũng cầu sao sẽ không bao giờ phải dùng đến nó.

Khi người phụ trách bảo tàng nói xong, kẻ tấn công ông tùm tùm cười đắc ý: "Phải. Đó chính xác là những gì mấy người kia đã nói với tôi".

Saunière giật bắn người. Mấy người kia?

"Tôi cũng đã tìm thấy bọn họ", tên to con chế giễu "cả ba người. Họ khẳng định những gì ông vừa nói".

Không thể thế được! Nhân thân thật của người phụ trách bảo tàng, của ba pháp quan (2) cũng thiêng liêng gần như điều bí mật cổ xưa mà họ bảo vệ. Giờ đây, Saunière hiểu ra rằng những cùng với nhân thân của ông, theo một thủ tục nghiêm khắc, đã nói dối hết như ông trước khi họ chết. Đó là một phần của nghi thức.

Kẻ tấn công lại ngắm súng: "Khi ông chết đi, tôi sẽ là người duy nhất biết sự thật".

Sự thật. Trong giây lát, người phụ trách bảo tàng chợt hiểu ra sự kinh khủng thực sự của tình thế. ếu mình chết, sự thật sẽ biến mất mãi mãi. Theo bản năng, ông cuống cuống bò tìm chỗ trốn.

Súng nổ, và Saunière cảm thấy bồng rập khi viên đạn găm vào bụng. Ông ngã về phía trước... vật lộn với cái đầu. Từ từ, Saunière lật ngửa người, ngoái nhìn kẻ tấn công qua song sắt. Tên này đang ngắm phát súng kết liễu vào đầu Saunière.

Saunière nhắm mắt lại, những ý nghĩ của ông như một cơn bão lốc lẫn lộn cả sợ hãi và tiếc nuối.

Tiếng "cách" của ổ đạn rỗng vang vọng trong hành lang. Ông phụ trách bảo tàng mở choàng mắt.

Tên kia liếc nhìn khẩu súng, vẻ thích thú. Hấn toan nạp kẹp đạn thứ hai, nhưng rồi dường như suy tính lại, hấn cười khẩy bình thản nhìn bụng Saunière: "Công việc của tôi ở đây đã hoàn tất".

DAN BROWN

Người phụ trách bảo tàng nhìn xuống và thấy vết đạn trên áo somi lạnh trắng của mình. Một vòng tròn máu viền quanh vết đạn bên dưới xương ức khoảng dăm phân. Trúng bụng mình..

Tệ thay, viên đạn đã không trúng tim ông. Là cựu chiến binh của la *Guerre d Algerre* (3) , trước đây, ông đã từng chứng kiến cái kiêu chết kéo dài khủng khiếp này. Trong vòng mười lăm phút, ông sẽ sống cho đến khi axit trong dạ dày thấm vào khoang ngực và từ từ đầu độc ông từ bên trong.

"Đau đớn là tốt, thưa quý ông", hần nói.

Rồi bỏ đi.

Giờ đây khi chỉ còn lại một mình, Jacques Saunière quay sang nhìn trần trời vào cánh cổng sắt. Ông đã mắc kẹt, và các cửa không thể được mở lại ít nhất trong vòng hai mươi phút.

Đến khi có ai đó đến được chỗ ông, thì ông đã chết. Ngay cả như thế, thì nỗi sợ hãi giờ đây đang siết chặt tim ông còn lớn hơn nhiều so với nỗi sợ về cái chết của chính bản thân ông.

Mình phải truyền lại bí mật này.

Chặng choạng đứng dậy, ông tưởng tượng ra cảnh ba giáo hữu của mình bị sát hại. Ông nghĩ về các thế hệ trước họ... về sứ mệnh mà tất cả bọn họ đã được ủy thác.

Một chuỗi kiến thức liên tục không đứt đoạn.

Đùng một cái, giờ đây, bắt chấp mọi phòng ngừa... bắt chấp mọi cơ cấu an toàn... Jacques Saunière là mắt xích duy nhất còn lại là người bảo vệ duy nhất của một trong những bí mật có quyền năng nhất từng được lưu giữ.

Run rẩy, ông cố đứng lên.

Ta phải tìm cách nào đó...

Ông bị kẹt trong Hành Lang Lớn, và chỉ có một người duy nhất trên thế giới này ông có thể trao lại ngọn đuốc.

Saunière nhìn lên những bức tường phòng giam lỏng lầy của mình. Một bộ sưu tập gồm những bức tranh nổi tiếng nhất thế giới như đang cúi xuống mỉm cười với ông tựa những người bạn cũ.

Nhấn nhó vì đau đớn, ông huy động hết sức lực và khả năng của mình. Cái nhiệm vụ cực kỳ nghiêm trọng trước mắt ông - ông biết - sẽ đòi hỏi mỗi phút giây còn lại của đời ông.

Chú thích:

(1) *Sion (hay Zion) là ngọn đồi thánh ở Jerusalem cổ cũng dùng để gọi cả Jérusalem. Về sau, từ này được mở rộng nghĩa để chỉ: chính thể thần quyền Hebrơ, Giáo hội Cơ-đốc, nước của Chúa. . Chúng tôi để nguyên không dịch vì ở đây có thể hiểu theo mọi nghĩa đó.*

(2) *Tiếng Pháp trong nguyên bản: sénécheux (số nhiều của sénéchal). Sénéchal ban đầu, chỉ chức quan trong triều đình chuyên giới thiệu các món ăn, sau này, chỉ chức quan ở tỉnh với chức năng tương đương như pháp quan (Các chú thích trong bản dịch lần này đều của người hiệu đính)*

(3) *Tiếng Pháp trong nguyên bản: chiến tranh Algerie.*